

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. szeptember 3. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő bűnügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2010. május 25. napján kihirdetett Kb.II.56/2010/10. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottat 27.748 (huszonhétezer-hétszáznegyvennyolc) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi, míg a fennmaradó 166.569 (százhatvanhatezer-ötszázhatvankilenc) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az első fokú ítéletet **helybenhagyja**.

A vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 7.800 (hétezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2010. május 25. napján kihirdetett KB.II.56/2010/10. számú ítéletével a vádlottat szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt 4 hónapi - végrehajtásában 1 évi próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre és 1 évre a törzsőrmesteri rendfokozatba visszavetésre ítélte. A vádlottat előzetesen mentesítette a büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól. A vádlottat kötelezte bűnügyi költség címén 110.000 Ft megfizetésére, míg a további 84.317 Ft bűnügyi költség tekintetében megállapította, hogy azt az állam viseli.

A katonai ügyész 3 napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozata bejelentésére, majd az ítéletet tudomásul vette.

A vádlott irány nélkül, védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan pedig a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést. Csatolta fellebbezésének

írásbeli indokolását, mely szerint a vádlott üzent előjáróinak kollegája által, hogy betegsége miatt nem képes szolgálatba lépni és a házi orvos arra a napra betegállományba is vette, amelyen szolgálatot kellett volna teljesíteni. E tényekre figyelemmel álláspontja szerint megállapítható, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás nem támasztotta alá kétséget kizáró bizonyossággal a vádirati tényállást, az az, hogy a vádlott távolmaradása a vádiratban írt bűncselekmény megállapítására lenne alkalmas, ezért indítványozta védenccé felmentését.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.II.87/2010. számú átiratában az első fokú ítélet bünyügyi költségre vonatkozó rendelkezéseinek megváltoztatását, egyebekben pedig annak helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyes tényállás alapján következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményét szolgálati feladat alóli kibúvás vétségének, mivel távolmaradásával, illetve a szolgálatteljesítésre történő alkalmatlanná tétellel megvalósította e bűncselekményt. Egyetértett az alkalmazott büntetésekkel is. Vitatta azonban az iü. elmeorvosszakértő kirendelés szükségességét, ezért indítványozta, hogy az azzal kapcsolatban felmerült bünyügyi költséget az állam viselje és a vádlottat a fennmaradó 27.748 Ft megfizetésére kötelezze a másodfokú bíróság.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője az általa bejelentett fellebbezést az írásban előterjesztett fellebbezés indokolásával egyezően fenntartotta. Álláspontja szerint nem állapítható meg a nyomozás, illetve az elsőfokú tárgyalás adatai alapján, hogy védenccé a szolgálat ellátására alkalmas volt-e. Ezért elsősorban felmentését, másodsorban pedig - amennyiben a bíróság ezzel nem értene egyet - a büntetés enyhítését indítványozta.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a másodfokú nyilvános ülésen jelen lévő képviselője az átiratában foglalt indítványait fenntartotta. Indítványozta az ítélet megváltoztatását a bünyügyi költség tekintetében, a kriminológiai értelemben visszaeső vádlottal szemben azonban a büntetés helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács helyesen állapította meg, hogy a bíróság elé állítás feltételei fennállottak. A másodfokú bíróság ugyanakkor észlelte, hogy a 2010. május 25. napján tartott tárgyaláson készült jegyzőkönyvben az szerepel, hogy a bíróság elé állítás során ügyészségi titkár képviselte a vádat. A másodfokú bíróság ezért beszerezte az ügyben eljáró ügyész kinevezési okmányát, amely szerint a tárgyaláson résztvevő Dr. Kovács Katalin főhadnagy 2009. január 1. hatállyal került kinevezésre katonai ügyészi munkakörbe. Mindezek alapján megállapítható, hogy a vádat nem katonai ügyészségi titkár, hanem katonai ügyész képviselte, ezért -

figyelemmel a Be.522.§ (1) bekezdésére, mely szerint a bíróság elé állítás során ügyész részvétele kötelező, és a Be.488.§-ára, mely szerint a katonai büntetőeljárásban a katonai ügyészségi titkár a vádat nem képviselheti - abszolút eljárási szabálysértés nem valósult meg. Az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat egyebekben is betartotta.

A másodfokú bíróság megállapította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a vádlott védekezését ellenőrizte és mérlegelési jogkörében állapította meg a tényállást. Indokolási kötelezettségének teljes körűen eleget tett, ítélete ezért mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól.

A vádlott felmentése érdekében bejelentett fellebbezést a másodfokú bíróság nem tartotta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményét a Btk.349.§ (1) bekezdésében írt szolgálati feladat alóli kibúvás vétségének.

Az elsőfokú bíróság a tényállást lényegében a vádlott és a tanúk vallomásával egyezően állapította meg, hiszen a vádlott sem vitatta, hogy kollegája által üzent előjáróinak, hogy betegsége miatt nem fog megjelenni a neki rendelt szolgálatban, és azt sem vitatta, hogy még az orvosi vizsgálat előtt szeszes italt fogyasztott. A másodfokú bíróság álláspontja szerint téves a védő azon érvelése, hogy azért nem állapítható meg a vádlott büntetőjogi felelőssége, mivel nem nyert tisztázást, hogy szolgálatra alkalmas állapotban volt-e.

A Btk.349.§ (1) bekezdésében írt szolgálati feladat alóli kibúvás vétségét az valósítja meg, aki fontos szolgálati feladat alól megtévesztéssel vagy távolmaradással kivonja, illetőleg annak teljesítésére képtelenné teszi magát. Az eljárás adataiból megállapítható, hogy a vádlott előjárói nem adtak engedélyt arra, hogy orvosi vizsgálata érdekében távol maradjon szolgálatától és arra sem merült fel adat, hogy a vádlottat bármi akadályozta volna abban, hogy az engedélyt személyesen előjárójától kérje meg. Az eljárás során ugyanakkor megállapítható volt, hogy a vádlott nem volt olyan állapotban, ami kizárta volna, hogy a vonatkozó szabályokat betartsa, hiszen nem hirtelen rosszullét vagy egyéb akut állapot miatt nem jelent meg a szolgálati helyén. Az is bizonyítást nyert, hogy még orvosi vizsgálat előtt szeszes italt fogyasztott, amely miatt közepes fokú alkoholos befolyásoltság állapotába került.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a vádlott a szolgálattól való távolmaradással valósította meg a terhére rótt bűncselekményt, mivel a rá vonatkozó szabályokat figyelmen kívül hagyta és elöljárójától távolmaradására nem kért és nem kapott engedélyt ezért az jogellenesnek tekintendő. Ezen túlmenően önhibájából leittasodott és így a szolgálattételre alkalmatlanná is tette magát. A vádlott büntetőjogi felelősségét nem érinti az a körülmény, hogy a vádlottat ezt követően arra a napra a körzeti orvos betegállományba vette, a vádlott részére történő egészségügyi szabadság engedélyezése az 1996. évi XLIII. tv. (Hszt.) 97.§ (1) bekezdése alapján az elöljáró döntésétől függ. A másodfokú bíróság tehát a vádlott felmentésére irányuló indítvánnyal nem értett egyet.

A másodfokú katonai tanács a büntetés enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezést sem tartotta alaposnak.

A vádlott alkoholfogyasztással összefüggésben már több alkalommal került büntető bíróság elé, ittas járművezetés vétsége miatt, illetve szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt is pénzbüntetésre ítélték az eljáró bíróságok. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, mikor a vádlottal szemben nem alkalmazott enyhítő szakaszt és őt 4 hónapi, végrehajtásában felfüggesztett fogházbüntetésre ítélte. E büntetés az 1. évi törzsőrmesteri rendfokozatba visszavetéssel együtt alkalmas arra, hogy elérje a Btk.37.§-ában írt büntetési célokat, az az, hogy a vádlottat és másokat is visszatartson hasonló bűncselekmény elkövetésétől. A vádlott egyelőre a szolgálatban megtartható, ezért az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazott vele szemben előzetes bírósági mentesítést is. A másodfokú bíróság ezért az ítéletet, a kiszabott büntetés tekintetében szintén helyben hagyta.

A katonai fellebbviteli ügyész indítványát, amely az ítélet bűnügyi költségére vonatkozó részének megváltoztatására irányult, a másodfokú katonai tanács alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság csak részben kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére, egy további rész tekintetében azt állapította meg, hogy azt az állam viseli. Ugyanakkor ennek indokát ítéletében nem adta meg, csupán az alkalmazott jogszabályra hivatkozott. A másodfokú bíróság egyetértett azzal az ügyészi észrevétellel, hogy iü. elmeorvos szakértő kirendelése az ügyben nem volt indokolt, továbbá észlelte azt is, hogy a szakértők az általuk benyújtott költségjegyzékekben mindketten elszámolták ugyanazt a tételt. Ezért a másodfokú bíróság egyetértve az ügyészi indítványban foglaltakkal, az ítélet bűnügyi költségére vonatkozó részét megváltoztatta és a vádlottat 27.748 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte (Be.338.§ (1) bek.), míg a szakértők kirendelésével kapcsolatban felmerült 166.569

Ft bűnügyi költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli (Be.339.§ (1) bek.).

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2010. szeptember 3.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katona Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2010. szeptember 3.

**Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke**

A kiadmány hitelül:
Kígyósi Józsefné
bíróági ügyintéző